

ADAPTACIÓ DELS CLÀSSICS

JORDI TIÑENA EL PLAER D'ESCRIBRE

Un viatge per la trajectòria personal i literària de l'autor

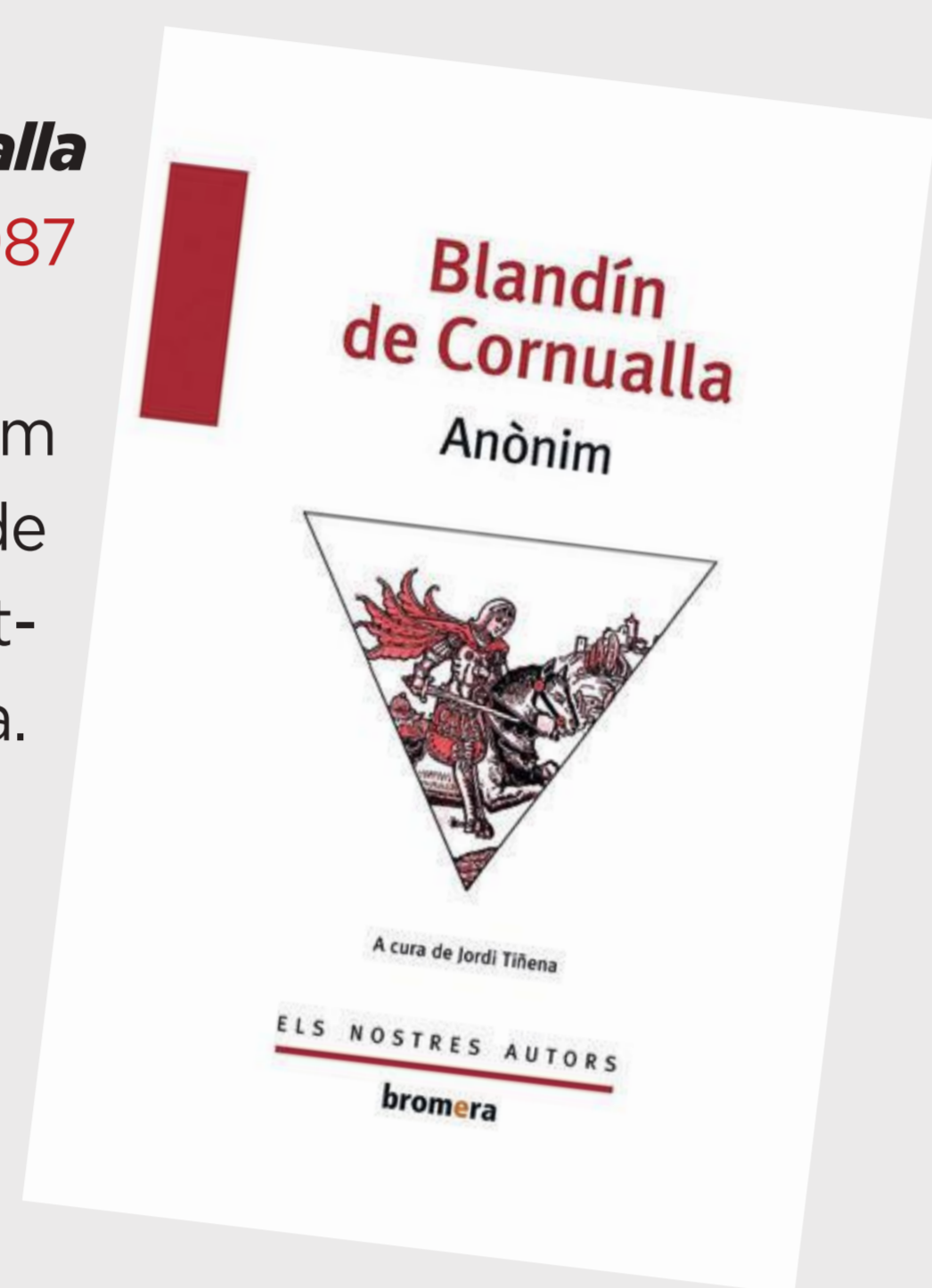
Poques vegades es pot afirmar amb tanta certesa que Jordi Tiñena va aprendre a escriure tot ensenyant. Quan el 1981 començava a impartir classes a l'institut de Campclar, de seguida va adonar-se que li calien eines per atansar la literatura als seus alumnes. Fruit d'aquesta reflexió són un seguit d'adaptacions de textos clàssics ca-

talans. Va començar fent les versions com a exercici de classe, sense pensar a publicar-les. Però en publicar-les van resultar un veritable èxit. De la seva adaptació del **Blandín de Cornualla**, per exemple, se n'han fet 11 edicions. I de la del **Tirant lo Blanc**, 39, amb més de 150.000 exemplars. A més de les adaptacions de clàssics catalans, també va fer-ne alguna d'algun clàssic estranger (Walter Scott).

Versió de l'anònim **Blandín de Cornualla**

Ed. Bromera. Alzira, 1987

Moltes de les obres que Tiñena va adaptar, com aquesta, o **Partinobles**, figuraven a la biblioteca de Don Magí Castellarnau, el seu culte personatge set-centista.

Versió d'**El llibre de les dones** de Jaume Roig

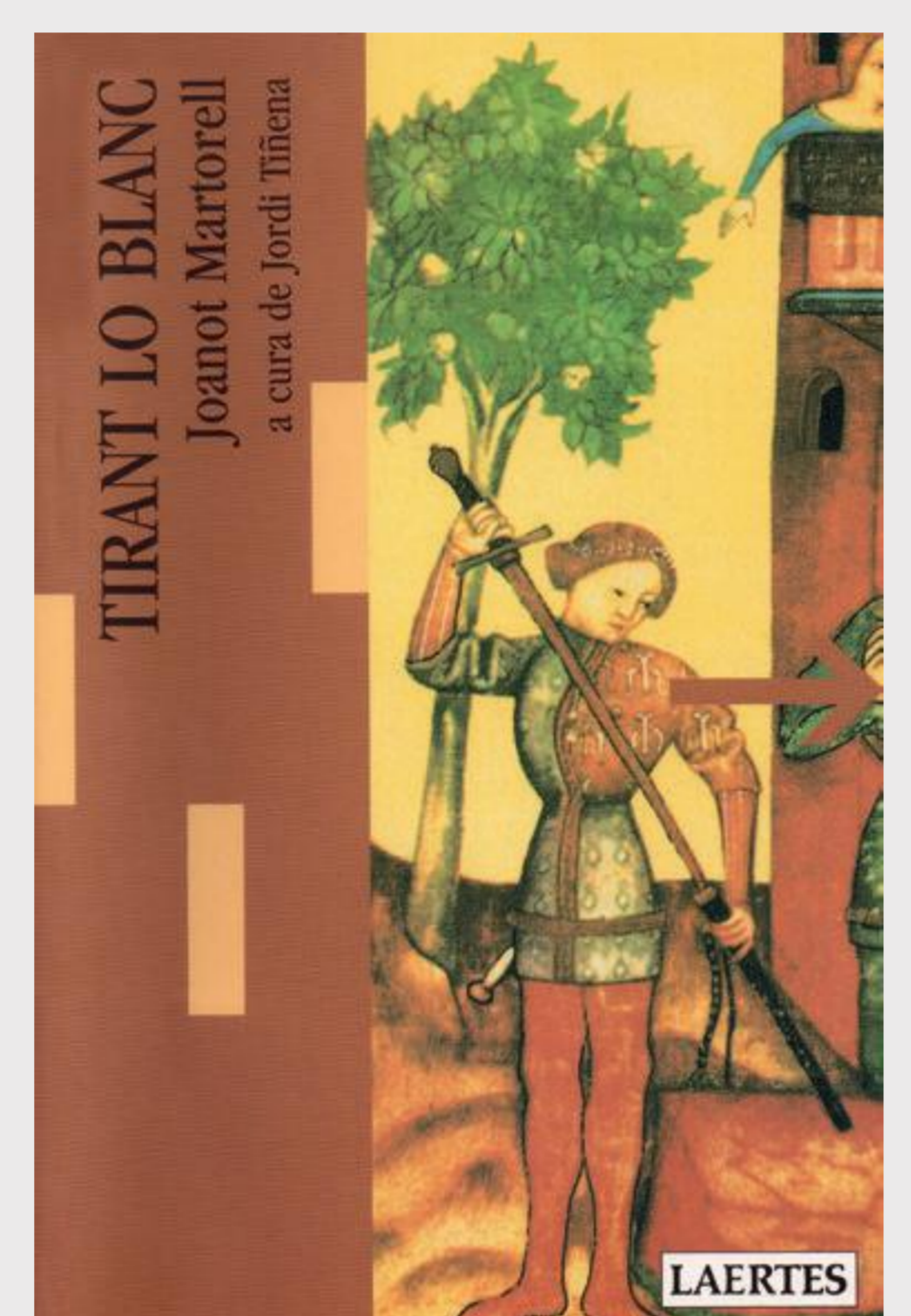
Ed. Laertes. Barcelona, 1988

Versió de **Tirant lo Blanc**, de Joanot Martorell

Ed. Laertes. Barcelona, 198

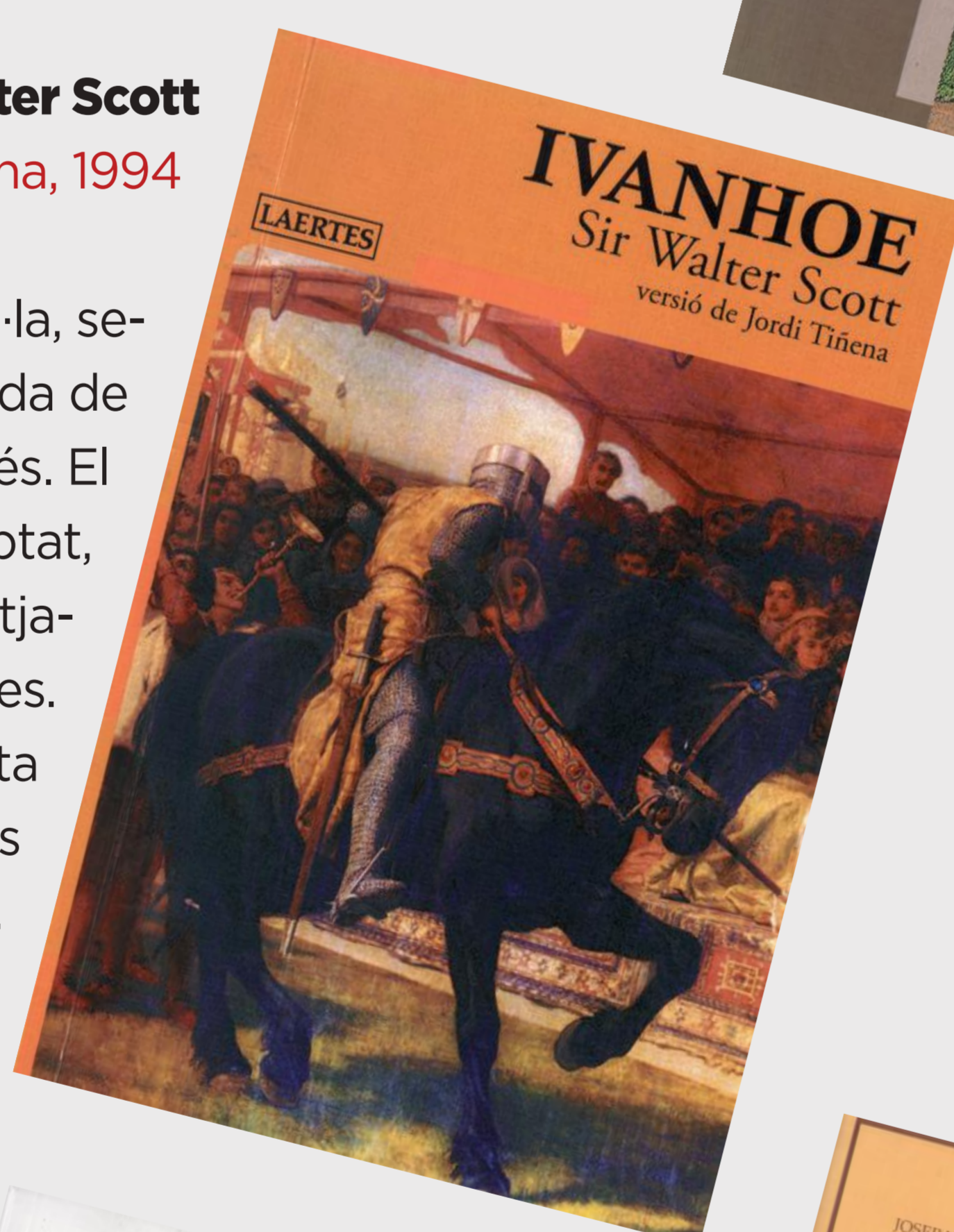
L'adaptació d'aquest gran clàssic de la literatura catalana, va donar molta feina a Tiñena, que se'n va convertir en divulgador i especialista, amb conferències, cursos, etc. Aquest títol apareix com a font d'inspiració en moltes de les seves novel·les, com *La dona del grill*. I el protagonista d'*Els vespres de Don Magí Castellarnau* l'utilitza com a instrument de seducció amb la Fineta.

Versió d'**Ivanhoe**, de Walter Scott

Ed. de la Magrana. Barcelona, 1994

La lectura juvenil d'aquesta novel·la, segurament és al punt de partida de moltes coses que vindran després. El gust per la lectura, per descomptat, però també l'interès per l'edat mitjana i per aquesta mena d'aventures. No és estrany que dediqui aquesta adaptació al seu fill Arnau, llavors amb 10 anys.

Versió de **Lo somni**, de Bernat Metge

Ed. Proa. Barcelona, 2004

El procediment emprat en *Lo somni* serà utilitzat per Tiñena en *La dona del grill*, on el somni, tal com explica M. Aritzeta, "li revela la naturalesa veritable del seu amor, sorgit de la literatura".

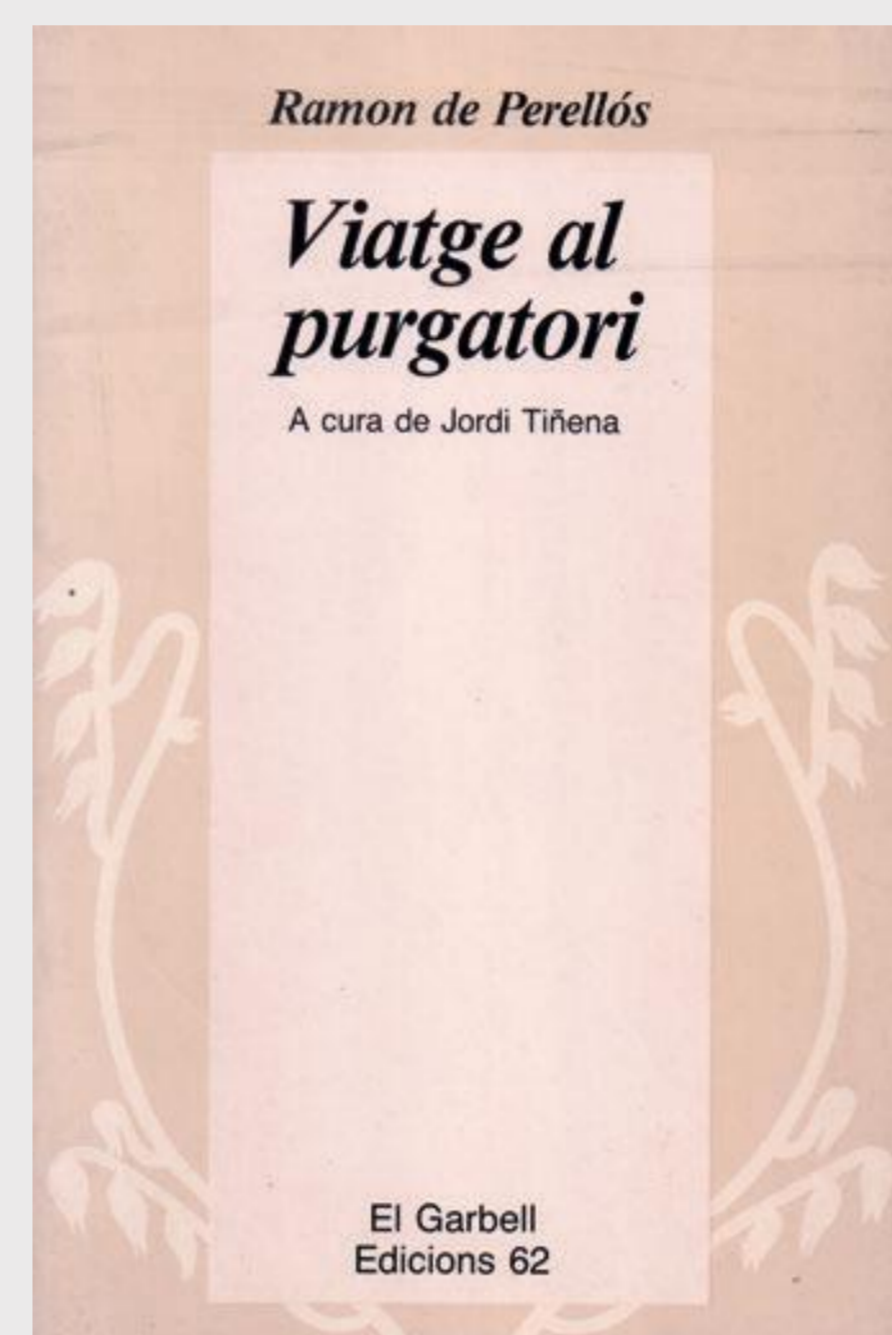
Edició de **Lo caragirat**, de Josep Martí i Folguera

Arola Editors. Tarragona, 2011

Edició del **Viatge al Purgatori** de Ramon de Perellós

Ed. 62. Barcelona, 1988

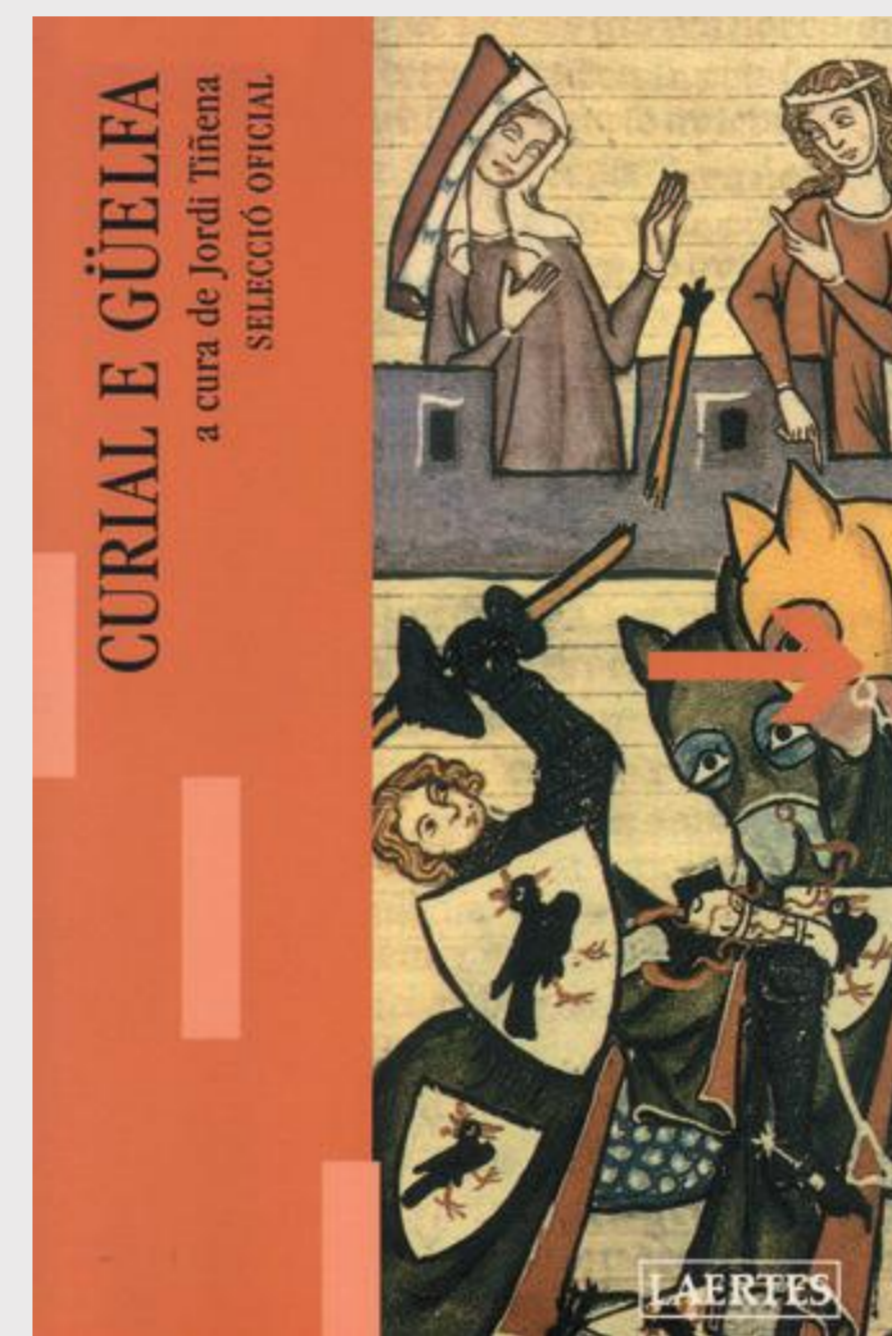
Tiñena donarà protagonisme a aquesta obra en una de les seves novel·les, *La dona del grill*, fent que un dels seus personatges, l'escrivà Amorós, sigui autor d'una suposada primera versió del *Purgatori* que al cap i a la fi aprofitaria Perellós.

Versió de l'anònim **Curial e Güelfa**

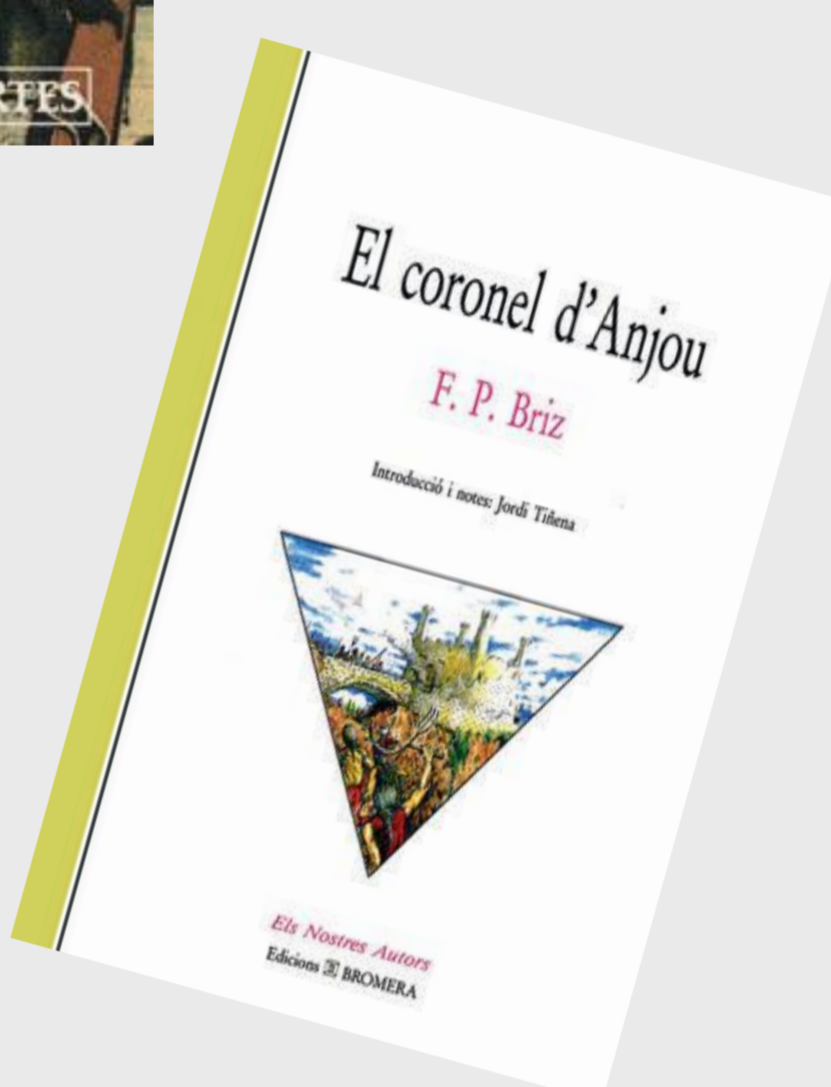
Ed. Laertes. Barcelona, 1989

Sobre aquesta novel·la, a part d'adaptar-la, va donar impuls a una nova interpretació, tradicionalment considerada bàsicament una novel·la amorosa. Diu: «El *Curial* és sobretot un llibre narratiu el centre d'interès del qual és la cavalleria i l'ascensió de Curial, molt més que l'amor».

Edició d'**El Coronel d'Anjou**, de F. P. Briz

Ed. Bromera. Alzira, 1989

Edició abreujada de **L'orfeneta de Menargues**, d'Antoni de Bofarull

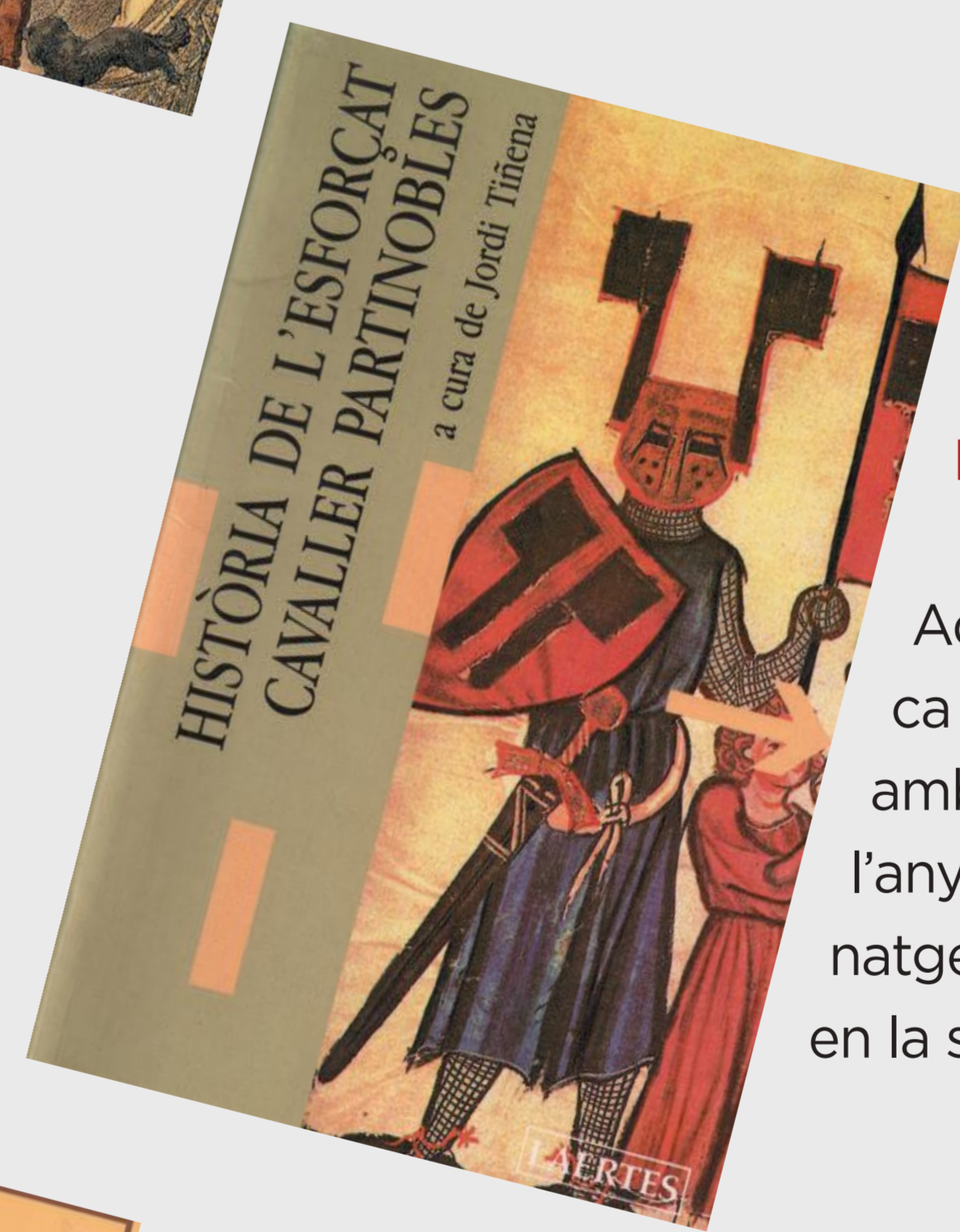
Ed. Laertes. Barcelona, 1993

Versió de l'anònim **Història de l'esforçat cavaller Partinobles**

Ed. Laertes. Barcelona, 1991

Aquesta obra, a més de figurar a la biblioteca de Don Magí Castellarnau, va comptar amb una edició catalana, impresa a Tarragona l'any 1588 per l'impressor Felip Robert, personatge i succés que no s'està d'esmentar Tiñena en la seva novel·la *Dies a la ciutat*.

“

L'any 1987 vaig publicar el meu primer llibre. Era una traducció en prosa del Blandín de Cornualla, text medieval escrit en vers i en llengua occitana, feta amb la intenció de posar textos de difícil accés a l'abast dels meus alumnes de literatura. (...) Si ho reporto és per deixar constància de per quin camí em vaig acostar a la creació novel·lística.

”